

IDI, OPERI SE!

4. nedjelja korizme A

Koliko puta liječnik samo slegne ramenima. Eto, što vrijede i lijekovi i liječnikov trud, ako bolesnik ne želi sudjelovati u liječenju: ne uzima lijekove, ne pazi na ishranu, pretjerano radi... Jer, čovjek u svojoj bolesti može puno sam sebi pomoći: liječnik propisuje i daje lijek, a bolesnik doprinosi liječenju tako da se u svom životu prilagodi liječenju. Štoviše, mnogi liječnici i zasnivaju liječenje na prisnoj suradnji liječnika i bolesnika.

Kao da je i Isus tako postupao. Evo, pred njim stoji slijepac od rođenja. Želi ozdraviti. Isus ga je mogao izliječiti jednom jedinom riječju, kao što je to učinio toliko puta. Tako je Isus liječio i bolesnike koje nije ni vidio („Idi, tvoj sin živi!“), a jedna je žena ozdravila tako da se samo dotakla njegovih haljina... Međutim, u ovom slučaju on postupa drugačije. Pravi blato, njime premazuje oči bolesniku i zapovijeda mu da se umije u ribnjaku. Čovjek je povjerovao, otišao, umio se i - progledao. On, koji je bio slijep od rođenja!

U biti, Bog uvijek tako postupa. Ne prisiljava. Traži čovjekovu suradnju. Eno, prve ljude potiče da žive u prijateljstvu s njim. Abrahama poziva da ode u zemlju obećanja. Mojsija potiče da ide izbaviti njegov narod iz Egipta. Odabire Šaula i Davida. Poziva proroke u svoju službu. Anđeo Božji poziva Mariju da postane majkom Spasiteljevom. Isus kasnije poziva apostole da ga slijede. I kasnije, u Crkvi, snagom Duha Svetoga apostoli čine velika znamenja. U kasnijoj povijesti Crkve Bog poziva Franju da „popravi“ Kristovu Crkvu.

To je ono živo Kristovo otajstvo među nama. Pogledajmo. Isus veli: što god činimo jednome od njegove najmanje braće, njemu, Kristu, činimo. Dakle, u svakom potrebniku jest Krist. Međutim, s druge strane, kada meni netko iskazuje milosrđe i ljubav, kad mi netko ljubaznu riječ progovori, kad me osokoli i pridigne, kad mi pomogne, to zapravo preko njega Krist čini za mene. Sigurno je da je Krist na svoj način prisutan u onome kome se čini dobro djelo, baš kao što je i u onome koji čini dobra djela.

Vidimo. Bog je odvijeka tako odlučio da mu budem suradnik u dobrim djelima. To onda znači da Bog traži moju suradnju u prvom redu da posvetim samoga sebe, Baš kako reče stari pisac: „Bog koji te je bez tebe stvorio, ne želi te bez tebe spasiti“. A onda, nakon toga, Bog želi moju suradnju u spašavanju ovoga svijeta.

Eto to. Ne možemo reći da nam Bog nije blizak i da za nas mnogo ne čini. Pitanje je samo koliko ja surađujem. Evo primjera. Dolazim Gospodinu s molbom da odstrani sljepoću mojih grijeha, moga nemira i besmisla mojega života. I on mi maže oči blatom pokore i šalje me da se umijem u ribnjaku njegove riječi vodom sakramenata. I što da Bog čini ako ne želim činiti pokoru, ako se ne želim hraniti njegovom riječju, ako se ne jačam njegovim sakramentima i ako još k tome kažem kako sam preslab i kako ja to ne mogu?

Ove korizme Gospodin nam upravo to poručuje. da se koristimo i pokorom i molitvom i snagom njegovih sakramenata, te da tako uzvjerujem iscjeliteljskoj snazi njegove mi-

losti. Sjetimo se. Krist je tako ozdravio slijepca od rođenja. Izbavit će (uz moju suradnju) i mene grešnika i od mojih starih rana i grijeha i slabosti i bezvoljnosti. Jer, Božja riječ i Božja milost čini čuda. Neka to čudo zasja ovoga Uskrsa u srcu svakoga od nas.

Zvonko Pažin